

Različito. — Различно.

Zanimljive ornitološke pojave na Mostarskom Blatu.

U svojim dosadašnjim publikacijama o ptičjem svijetu mostarske okolice te Mostarskom Blatu, pobilježio sam sve vrste ptica, što sam ih dosad tamo zatekao.

Ljeto godine 1903. iznenadilo me je preko očekivanja, te potvrdilo moju tvrdnju, da će se broj dosad konstatovanih ptica još povećati.

Sredinom maja ove godine javiše mi pouzdani lovci, da su vidjeli oko Blata dvije ptice, velike kao ovce, a brze kao konji. Na ovu vijest otputih se odmah u Blato, da vidim o čemu se radi. Prvi put mi ne mogoše pokazati tih ptica, ali mi i čobani oko Blata potvrdiše istinitost te tvrdnje, veleći, da im je neki Gabeljak rekao, da su to „divlje morulje“, koje su se već nekoliko puta vijgale oko Gabele.

Kad sam po drugi put stigao u Blato, uvjerih se svojim očima, da su to dvije velike droplje, *Otis tarda* L. Od tada vijgao sam ih gotovo na svim poljima i čajirima oko Blata, danas u Knešpolju, sjutra pod Ljutim Docem, onda opet pod Kruševom, a kadšto i pod Megjinama.

Ptice su vanredno oprezne, hodaју i trče samo na golim i sitnom travom zaraslim čajirima, ne dadu do sebe ni na 500 koračaja, a noćište im je, vele seljaci, u Trtri.

Druga je zanimljiva novost za Mostarsko Blato seljacima takogjer nepoznata manja ptica *Hypsibates himantopus* L. Od nje sam vidio dva tri para po obalama Mostarskog Blata. Kako se ljeti ovdje naseliše, mislim, da se tu i ugnjezdiše, ali mi dosad ne pogje za rukom naći im gnijezda, niti sam dosad mogao ubiti koju od njih. Ova je kao i prijašnja za naše Blato novost.

Ovoga su se ljeta s Hutova Blata doselile ovamo male bijele čaplje, *Ardea garzetta* L., vrsta, za koju sam u pošljednjoj svojoj radnji tvrdio, da u nas ne ljetuje nikada¹⁾. One se doseliše amo poslije, no što su na svojim poznatim gnjezdštima na Hutovu Blatu snijele jaja. Čuo sam, da su tamošnju i onako decimiranu koloniju tih lijepih ptica opljačkali neki „lovci“, koji će šačici perja za volju uništiti čitavu koloniju ovih u nas ljeti već dosta rijetkih ptica. Kako u Mostarskom Blatu nema podesnih prilika gnijezdenju ove vrste, bojim se da u nas ne će ni gnijezditi.

Moju nekadašnju tvrdnju, da se gem, *Pelecanus crispus* Bruch. svraća kao rijedak gost na naše Blato, utvrgjujem sada svojim posmatranjem od 14. jula 1903.²⁾

Bio sam pošao na Blato, da uhodim nalazište svojih „divljih morulja“ i obagjoh sve gotovo Blato, ali uzalud. Kad oko šest sati iza podne opazih, gdje na kakvih 600 metara od mene ispred Ljutog Doca pade nekoliko krupnih ptica u ševar Blata. Moj pratilac, upućen seljak, ne upoznade tih ptica, a meni se pričini, da su gemovi. Ostavih kuje svoje u čajiru da legnu, neka mi gackanjem po vodi ne plaše ptica prije vremena, uputim se u Blato, napuniv pušku krupnom sačmom, puška za tane ne bijaše uza me. Gackajući močarinom sve do prsiju u vodi a ševar mi i metar i po preko glave, dovučem se do mjesta, gdje sam se nadao pticama, ali mi se podigoše 100 metara daleko od mene. Kad opalim pade s najvećeg

¹⁾ A. Pichler: „Prilozi avifauni okolice mostarske“, str. 48.

²⁾ „Зимска авифауна околице мостарске“, str. 27. Prvi izvještaj velike gimnazije u Mostaru, 1895.

komada perje, ali sačma bijaše presitna, a daljina prevelika, da bi onoliku pticu njome mogao oboriti.

Bilo ih je šest komada, bez sumnje sve od vrste *Pelecanus crispus* Bruch.

Kad sam se vraćajući kući razgovarao sa seljacima, reče mi moj pouzdanik Mijo Begić, da je prije tri dana na Blatu vidio šest ptica, velikih kao ovce, kojih do sada nikad vidio nije, i da su plivale na vodi.

Prof. A. Pichler.